

అర్జునుడు-అభిమన్యుడు - వసుంధర

చదువుకునే రోజుల్నించి కూడా నాకు నా చుట్టూ ఉన్న అనవాయుల్ని చూస్తే జాలి. అజ్ఞానం కారణంగా దోపిడీకి గురవుతున్న వారికి సాయపడాలని ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేశాను. ఏదో ఒక రోజున నువ్వు కార్మిక నాయకుడి వవుతావు అనేవారు నా స్నేహితులు.

అది నిజమయింది. బియ్యే పాసైనా నా కో ఫాక్టరీలో చిన్న గుమస్తా ఉద్యోగం మాత్రం దొరికింది. అది అకౌంటు డిపార్టుమెంట్లో! అందువల్ల యాజమాన్యం కార్మికుల వట్ల జరిపే అన్యాయాలు నాకు మరింత బాగా అర్థమయ్యాయి. ఫాక్టరీ నష్టంలో నడుస్తోందని అబద్ధం చెప్పి ఇవ్వాలన్న బోనసు నాపడమే గాక, తాత్కాలికంగా ఇంక్రిమెంట్లు కూడా నిలిపివేసింది యాజమాన్యం. ఈ అబద్ధాన్ని కప్పిపుచ్చినందుకు అకౌంటు డిపార్టుమెంట్లో వాళ్ళందరికీ జీతాలు బాగా పెంచింది యాజమాన్యం. అయితే నే నూరుకోలేదు. విషయం కార్మిక నాయకులకు చేరవేశాను. నరైన లెక్కలు రహస్యంగా అందజేశాను. అంతే! ఆందోళన ప్రారంభమైంది.

అందులో కార్మికు లెంతవరకూ విజయం సాధించా రన్నది ముఖ్యం కాదు. నేను కార్మిక నాయకుడిని కావడాని కా ఆందోళన దోహదం చేసింది. ఇలాంటి నాయకత్వానికి గుడ్డిగా నమ్మే అనుచరులు కావాలి. న న్నెందరో గుడ్డిగా నమ్ముతున్నారు. వాళ్ళే వద్దంటున్నా నాకు నాయకత్వం అంటగట్టారు. నా కారణంగా చిన్నారావుకు నాయకత్వం పోయింది. ఫాక్టరీ యాజమాన్యంతో కుమ్మక్కై కార్మికులకు ద్రోహం చేస్తున్నాడని అతడిపై ఆరోపణ.

నేను కార్మిక నాయకుడినైతే యాజమాన్యం సంతోషించింది. నన్ను ప్రత్యేకంగా పిలిచి కార్మికులను తప్పుదోవ వట్టించి యాజమాన్యానికి సహకరించవలసిందిగా మేనేజరు నన్ను కోరారు. అలా చేయకపోతే అకౌంటు రహస్యాలు లీక్ చేసినందుకు గానూ నన్ను డిస్మిస్ చేయగలనని కూడా బెదిరించాడు. అదంత సులభం కాదని నాకు తెలుసు.

అయితే మేనేజరు తెలివితక్కువవాడు కాదు. ఆయన ఆ రోజునుంచి చిన్నారావును చేరదీయసాగాడు. చిన్నారావు కార్మికుల్లో నామీద దురభిప్రాయం కలిగించసాగాడు. కార్మిక నాయకుడిగా కలకాలం మనగలగాలని నే ననుకోవడం లేదు. కానీ చిన్నారావు వంటి దుష్టుడు నాయకుడైతే కార్మికుల స్థితిగతులు బాగువడవు. నాకు కార్మికులంటే జాలి. చిన్నారావు బారినుండి వారిని రక్షించాలంటే నేను ముందుగా ఏదైనా సాధించాలి. అందుకోసం బోనసు నెన్నుకున్నాను.

యాజమాన్యం కార్మికులకు బోనసు నివ్వడానికి అవసరమైన లెక్కల వివరాలు నాకు తెలుసు. యాజమాన్యం న న్నిప్పుడు సీటు మార్చినా నా క్కావలసిన వివరాలు రాబట్టుకోవడం నాకు తెలుసు. అందుకే రెండు నెలలు ముందుగా నమ్మే నోటీసు కూడా ఇచ్చాను.

మేనేజరు నాతో మంతనాలు ప్రారంభించాడు. చిన్నారావు కార్మికుల్లో నమ్మేవల్ల వచ్చే ఆర్థిక సంక్షోభం గురించి చెప్పి బెదిరించసాగాడు. నేను మాత్రం ఇరువైపుల దాడిని వద్దొక్కాహంలో ప్రవేశించిన అభిమన్యుడిలా ఏదుర్కంటున్నాను. రోజులు గడుస్తున్నాయి కానీ, యాజమాన్యం దిగి

రాలేదు. నమ్మే తప్పనిసరి అనిపిస్తోంది. నా ఆధ్వర్యంలో జరగబోయే మొదటి నమ్మే గురించి నేను కాస్త నెర్యసాగా కూడా ఉన్నాను. నామీద కొన్ని వందల కార్మికుల జీవితాలు ఆధారపడి ఉన్నాయి. వారికి నేను న్యాయం చేకూర్చగలనా?

నమ్మే ప్రారంభానికి వదే రోజులు గడువు ఉంది. యాజమాన్యం నమ్మేకు భయపడడం లేదు. ఆ రోజు రాత్రి ఇంట్లో మంచంమీద పడుకుని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాను.

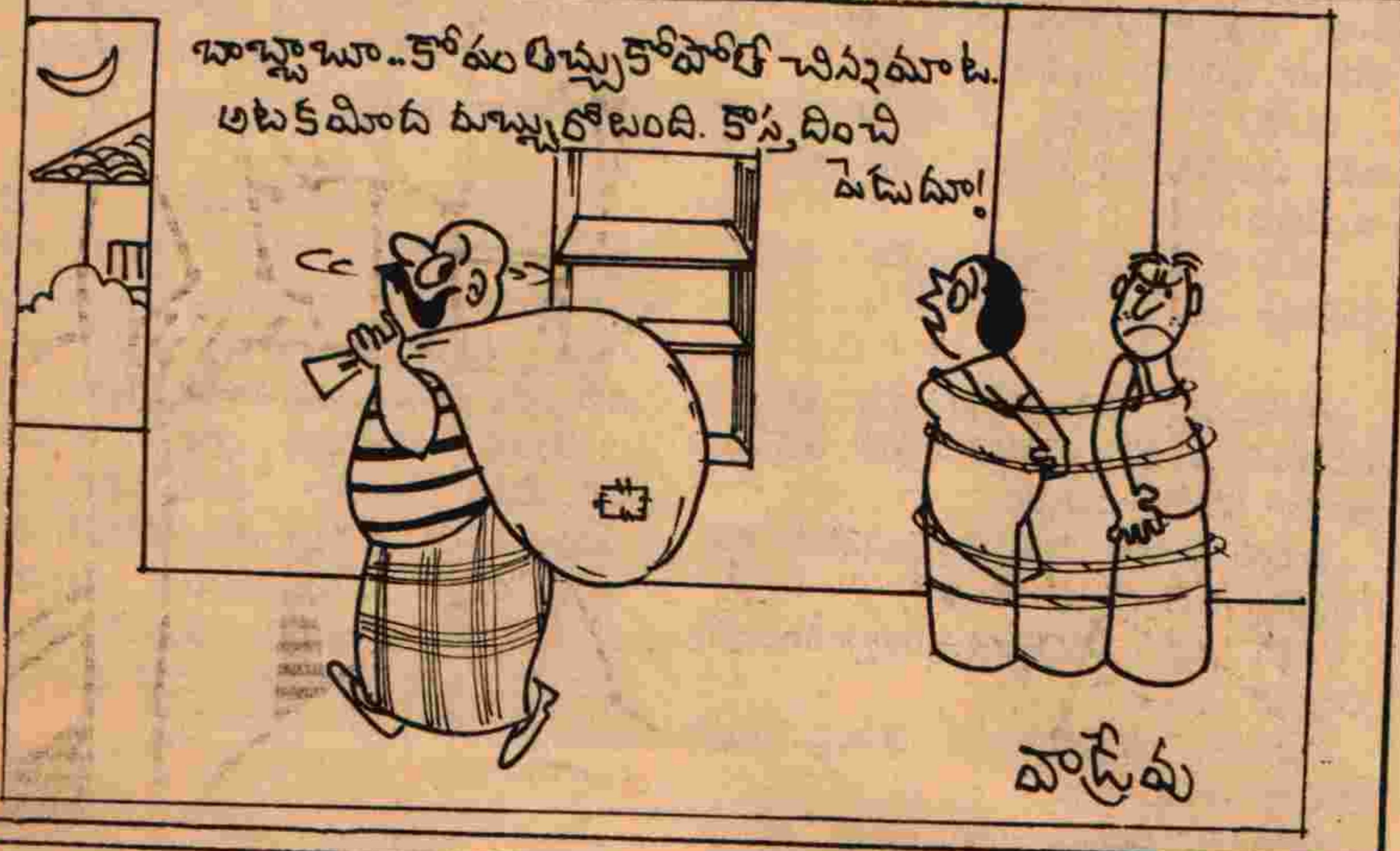
నా భార్య లలిత వచ్చి నన్ను వలకరించింది. లలిత కూడా బియ్యే పాసయ్యింది. ఆ ఊళ్ళోనే మరో ఫాక్టరీలో అడ్మినిస్ట్రేటివ్ సెక్షన్లో అసిస్టెంట్ గా ఉంటోంది. ఎన్నో విషయాల్లో ఆమె నాకు సలహా లిస్తూంటుంది. ఇప్పుడు కూడా పరిస్థితు లడిగి తెలుసుకుని - "ఈ విషయం నా కెందుకు చెప్పలేదు?" అంది.

నేను కావాలనే నా భార్యకు నమ్మే సంగతి చెప్పలేదు. ఇలాంటి విషయాల్లో ఆడవాళ్ళ జోక్యం మంచిది కాదని నా నమ్మకం. అందులోనూ ఆమె అభిప్రాయంలో నేను కార్మిక నాయకుడిగా పనికిరానని నాకు తెలుసు. అందుకే ఆమె ప్రశ్నకు బదులుగా నవ్వాను.

"నా మాట విని మా ఫాక్టరీలో కార్మిక నాయకుడు చలవతిని సంప్రదించండి. అతడు నమ్మే నోటీ సిచ్చాడంటే యాజమాన్యం గడగడ లాడిపోయి, సంప్రదించులకి దిగుతుంది. అతడు మీకులా ఒకే ఒక్క కోరికతో యాజమాన్యంమీద కత్తి దూయడు. వారం రోజుల క్రితమే మా ఫాక్టరీలో ఓ కార్మికుణ్ణి పనిలోంచి తొలగించారు. అతణ్ణి తిరిగి పనిలోకి తీసుకోవాలని వెంటనే నమ్మే నోటీ సిచ్చాడు చలవతి. అంతేకాదు, ఇదే అవకాశంగా తీసుకుని మరో వందొమ్మిది కోర్కెల్ని బయటపెట్టాడు. అందులో ఫాక్టరీ డిస్ట్రీబ్యూషన్లో డాక్టరు అదనంగా మరో గంట ఉండాలని కూడా ఒక డిమాండు. చలవతి తన మొత్తం డిమాండ్లన్నీ సాధించగలడని చెప్పుకుంటున్నారు. యాజమాన్యం అతణ్ణి రోజూ సంప్రదిస్తోంది. అతడు నమ్మే నోటీ సిచ్చి వార మయిందంతే! మీరు నమ్మే నోటీ సిచ్చి ఆరు వారాలు దాటిపోయిం దంటున్నారు - నా కేదో భయంగా ఉంది" అంది లలిత.

అంత ఆశ్చర్యంగా విన్నాను. కార్మికుల ఒక్కగో నక్క కోరిక తీర్చడానికి నానా తిప్పలు పడుతుంటే, ఒక్కసారిగా అన్ని కోర్కెలు సాధించగల శక్తి చలవతి కెలా వచ్చింది?

నేను చలవతిని కలుసుకున్నాను. అతడు నన్ను అభిమానంగా వలకరించి ఆప్యాయంగా ఆదరించాడు. విషయం చెప్పాను నేను. అతడు నా వంక అదోలా చూసి - "బహుశా నీకు నేను సాయపడలేను" అన్నాడు.

బాబ్బాయి..కోడు తిప్పుకోపోలే - చిన్నమాట.
అటకమీద కూర్చుంటుంది. కొప్పదించి
పెట్టడం!

వాడేమి

“ఎందుకని?” అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.
 “ఈ చుట్టుపక్కల అయిదారు జిల్లాల్లో ఏ ఫాక్టరీ కార్మిక నాయకుడైనా సరే నన్ను సంప్రదించనిదే నమ్మే నోటీ సివ్వడు. నీకు నామీద నమ్మక మున్నట్లు లేదు. నన్ను నమ్మని వారికి నేను సాయపడలేను” అన్నాడు చలవతి.
 “నన్ను నమ్మిన కార్మికుల బాగుకోసం నేను శ్రమ వడుతున్నాను. అది చాలాధా నువ్వు నాకు సాయపడడానికి” అన్నాను.
 “నీ గురించి నాకు చిన్నారావు చెప్పాడు. యాజమాన్యానికీ, కార్మికులకీ మధ్య జరిగే యుద్ధం కురుక్షేత్ర సంగ్రామం వంటిది. ఇరు వక్షాలలోనూ ఒకరి మేలు ఒకరు కోరేవారుంటారు. ఇరువక్షాలూ సమంగా నష్టపోతాయి. చివరకు గెలు పెవరిదీ కాదు. ఈ సంగ్రామంలో నమ్మే వద్దవ్యాహం. అందులో అభిమన్యులు మధ్యలోనే మాడి మసైపోతారు. అర్జునులు మాత్రమే చివరిదాకా మనగలిగి బయటపడగలుగుతారు. కార్మికులకు కావలసిన నాయకు డభిమన్యుడు

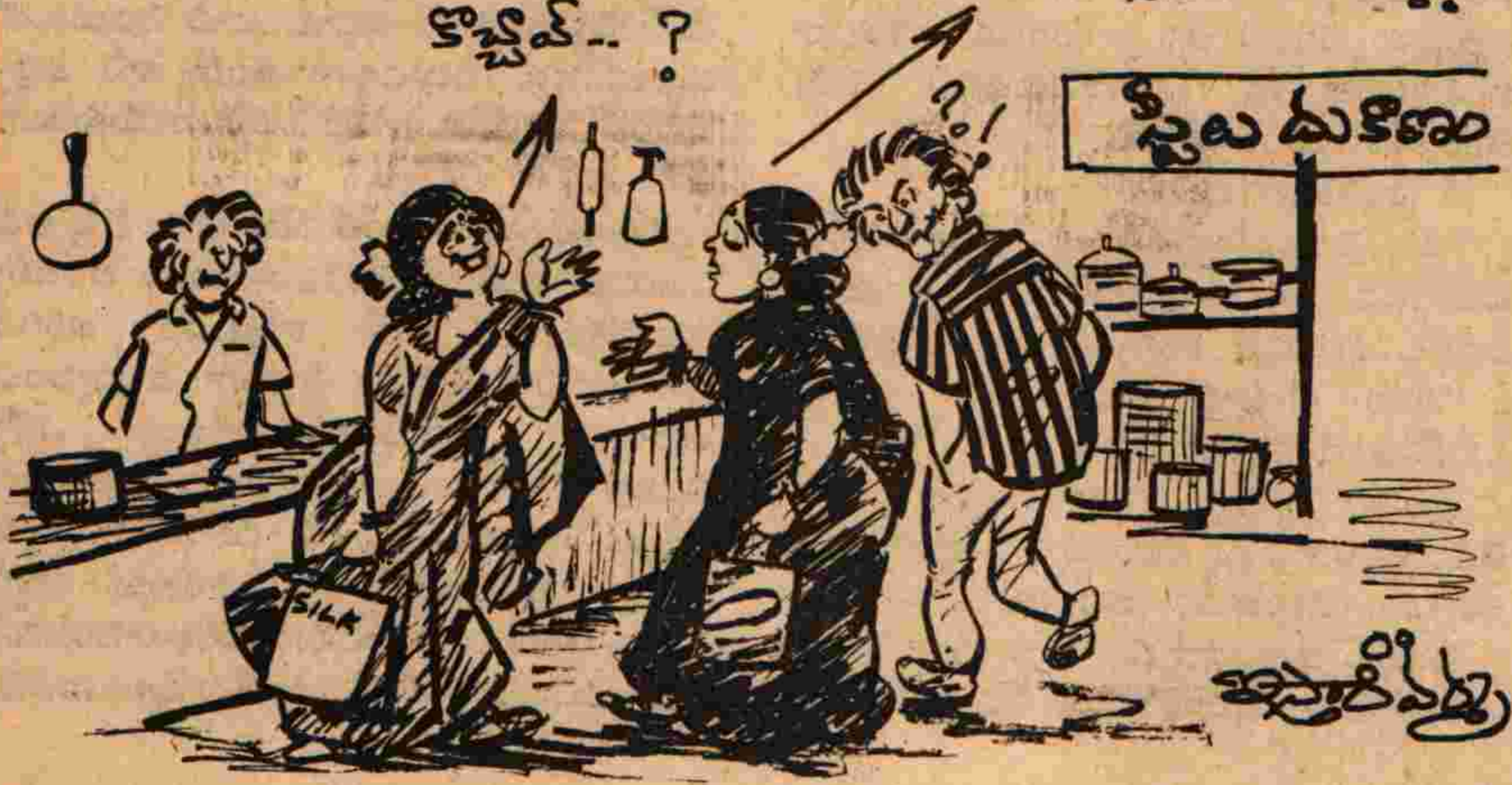
కాదు, అర్జునుడు!” అన్నాడు చలవతి.
 “ఏమిటి తేడా పా ళిద్దరికీ?”
 “యుద్ధంలో తన శౌర్యవ్రతాలు ప్రదర్శించి శత్రువును నిర్మించాలనుకునేవాడు అభిమన్యుడు. శౌర్యవ్రతపాలతో వనిలేని ఇతర వ్యూహాలతో శత్రువును నిర్మించి తన వా రెందరు నశించినా తను మాత్రం మహావీరుడని పేరు తెచ్చుకునేవాడు అర్జునుడు.”
 నే నాలోచనలో పడ్డాను.
 “ను వ్యభిమన్యుడవని నీ నమ్మే నోటీసే చెబుతోంది. ఈ వద్దవ్యాహం లోంచి నువ్వు బయట పడలేవు” అన్నాడు చలవతి మళ్ళీ.
 “నేనేం చేయాలో చెప్పు. నన్ను నమ్మిన వారికోసం నే నేమైనా చేస్తాను.”
 చలవతి నవ్వి - “ఇకమీదట నాకు తెలియకుండా నమ్మే నోటీ సివ్వనని మాటిస్తే నీ కో డపాయం చెబుతాను” అన్నాడు.
 వెంటనే ఒప్పుకున్నాను.
 “ను వ్యేం చేయాలో నేను చెప్పను. నే నేం

చేశానో చెబుతాను” అంటూ ప్రారంభించాడు చలవతి.
 వాళ్ళ ఫాక్టరీలో ఓ కార్మికుడు డిస్మిస్ చేయబడ్డాడు. అందులో యాజమాన్యం తప్పు లేదు. వాడు తాగి ఫాక్టరీలో నానా రభసా చేశాడు. మేనేజర్ని బూతులు తిట్టాడు. వాడి విషయంలో యాజమాన్యం వట్టుదలగా ఉంది. కానీ తప్పు చేసింది కార్మికుడు కాబట్టి కార్మిక నాయకుడుగా తను మద్దతు నివ్వాలి.
 “ఈ ఒక్క డిమాండుతో నమ్మే ప్రారంభిస్తే అది విజయం కాదు. అందుకోసం కార్మికు లందర్నీ సమావేశపరిచి సాటి కార్మికుడికి జరిగిన అన్యాయాన్ని నిరసిస్తూ తీవ్రంగా ఉపన్యసించి ఆవేశపరిచి, యాజమాన్యం ఇంకా ఎన్నో విషయాల్లో కార్మికుల సదుపాయాలను అలక్ష్యం చేసిందని వారిని నమ్మించి మా డిమాండ్లకు మరిన్ని జతపరిచాను. ఉదాహరణకు ఫాక్టరీ మెయిన్ గేటు దగ్గర వాచ్మన్ మా అసోసియేషన్ మెంబరు కాదు. వాడు యాజమాన్యం మనిషి.

అదేంటో...! ఎన్నడూ తేలి
మీ వాళ్ళి ఫాషింగ్ కి వెంటేస్ -
కొజ్జిక్... ?

ఎంటు సామాన్లు
కొల్పిందేనూ...!!

వాడు కార్మిక స్త్రీలతో అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడని ఆరోపించి వాడి నక్కణ్ణించి మార్చి మా ఆసోసియేషన్ మెంబర్ని వేయాలన్నది మా డిమాండ్ లో ఒకటి" అన్నాడు చలవతి.

"దానికోసం నమ్మే చేయాలా?" అన్నా నాశ్చర్యంగా.

"అక్కర్లేదు. అసలు యాజమాన్యమే నా కి డిమాండు నూచించింది" అన్నాడు చలవతి నవ్వుతూ.

"కార్మికుల నమ్మేకు యాజమాన్యం డిమాండ్ నూచించడమా?" అన్నా నాశ్చర్యంగా.

"శిఖండి నడ్డు పెట్టుకుని బాణాలు వేయమని బీమ్మడు అర్జునుడికి చెప్పలేదా? అంతే. నమ్మే ప్రారంభానికి ముందే జరిగే సంప్రదింపుల్లో యాజమాన్యం తాము కార్మికులకు చేయగల నదుపాయాల గురించి చెబుతుంది. వాటిని కార్మికుల అవసరాలుగా నమ్మించి, డిమాండ్ గా మార్చి నమ్మే ప్రారంభిస్తాం."

"అందువల్ల ప్రయోజనం...?"

"అసలు నమస్య మరుగున పడిపోతుంది. ఇరవై డిమాండ్ లో ఒకటిగా పలచబడిపోయే అసలు నమస్య తీరకపోయినా - ఇరవైకి వందొమ్మిది డిమాండ్ ను సాధించిన వాడిగా నాయకుడైన నాకు ఫే రొస్తుంది. నమ్మే వద్యవ్యాహమైతే మిగతా వందొమ్మిది డిమాండ్ ను నమ్మే నుంచి బయటపడడానికి ద్వారాలు. ఒకే డిమాండుతో నమ్మే ప్రారంభిస్తే బయటపడ్డానికి దారి కనిపించక నాయకుడు అటు యాజమాన్యం, ఇటు కార్మికుల ఆగ్రహానికి గురై హతమవుతాడు" అన్నాడు చలవతి.

"అయితే డిస్సిస్ చేయబడ్డ ఆ కార్మికుడి గ తేమవుతుంది?" బాధగా అడిగాను.

"ఇరవైలో వందొమ్మిది డిమాండ్ ను తీరక మనమూ కొంత దిగి రావాలంటాను. ఏ షరతులూ లేకుండా వాణ్ణి పనిలోకి తీసుకోవా లనకుండా వాడిపై తత్కాలిక క్రమశిక్షణ చర్యను తీసుకుందుకు అనుమతించి, వాడినుంచి లిఖితపూర్వకంగా క్షమార్పణలు స్వీకరించి వదిలిపెట్టా లంటాను. అదీ నంగతి!"

"ఇందువల్ల ఎవరికి ప్రయోజనం?"

"నా నాయకత్వం పది కాలాలపాటు నిలబడడం నా ఆశయం. నిస్వార్థంగా ప్రజా సేవ చేయాలనుకునేవాడికి నాలుగువైపుల నుంచి నిరాశే ఎదురవుతుంది. కార్మికులు నీవంటివాణ్ణి నాయకుడిగా భరించలేరు. వాళ్ళు భరించాలనుకుంటే నువ్వు నాక లా మారు. అందువల్ల ఎవరికి ప్రయోజనమో అప్పుడు నీకూ తెలుస్తుంది."

అర్థ మవుతోంది. నే నిప్పుడు నా డిమాండ్ ను పెంచాలి. వెంటనే యాజమాన్యం నన్ను అభిమన్యుడుగా కాక అర్జునుడిగా గుర్తించి సంప్రదింపులకి పిలుస్తుంది. నమ్మే ఆగిపోతుంది. ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ కార్మికులకు నే నడిగిన పద్ధతిలో బోనస్ రాదు. ఆలోచిస్తున్నాను.

"నీవు నా దారికి రాకపోతే అవతల చిన్నారావు కాచుకుని ఉన్నాడు. నీ నమ్మే విఫలం కావడం తథ్యం. అతడు మళ్ళీ నాయకుడు కావడం తథ్యం. గతంలో నన్ను సరిగ్గా సంప్రదించక తన నాయకత్వాన్ని పోగొట్టుకున్నాడు చిన్నారావు. ఈసారి కిక్ అలా జరుగదు." హెచ్చరించాడు చలవతి.

చిన్నారా వెలాంటివాడో నాకు తెలుసు. కానీ చలవతి దారిలో నడిచి నేనూ మరో చిన్నారావును కానా?

ఇంకా ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాను. చలవతి మాత్రం నా కింకేమీ చెప్పలేదు. వారం రోజులు తిరక్కుండా మా నమ్మే ఆగిపోయింది. పదిహేను డిమాండ్ లో ఒక్క బోనసు తప్ప అన్నీ సాధించానని కార్మికు లందరూ నన్ను మెచ్చుకుంటున్నారు. బోనసు కూడా అనుకున్నంత కాకపోయినా ఎంతో కొంత రానున్నది.

కార్మికుల సంతోషం చూస్తూంటే, నా నాయకత్వం ఇదే విధంగా కలకాలం వారిని సంతోషంగా ఉంచగలదని నాకు తోచింది. ★

రాంగీ నంబర్

చీకటి చీర కట్టుకుని
తల వంచుకు నిలుచున్నది చరిత్ర
శవాన్ని మోస్తున్న
నలుగుర్ని చంపేస్తే
సాడె మీది శవమే
పరుగెత్తుకు శృగానానికి పోయినట్టు
గతం చితి మీద
వర్తమానం రగులుతుంది.
జీవితం లెక్కని
ఎన్నిపార్లు చేసినా
తప్పుడు ఆన్సరే వస్తుంది
అసలు నూత్రమే తప్పు!
క్షణాల వేదిక మీద

అంకెలు తాగి తూలుతున్నాయి
ఆశల విరులు
ఆవిరులు గక్కుతున్నాయి
కాలం పొడుగునా
పగలు గ్రహణం
రాత్రి అమావాస్య
ఇమడలేని
ఇరుకు సందు జగతి
ఇందులోన
ధనం వంతు ప్రగతి
మన జీవితం
మనకు రాంగీ నంబర్!

- మంచెం జనార్దనరావు